KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. marts 1995

Statsstøttesag C 1A/92 — Græsk støtteordning i medicinalsektoren finansieret ved afgifter på lægemidler og dermed beslægtede varer

(Kun den græske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(95/456/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med ovennævnte artikel at have givet de berørte parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Grækenlands Nationale Lægemiddelorganisation (NLO) er en offentligretlig institution, der blev oprettet ved lov nr. 1316 af 11. januar 1983.

NLO fik ved denne lov til opgave at beskytte og forbedre folkesundheden, at varetage den almene interesse inden for fremstilling, import og transport af lægemidler og dermed beslægtede varer, at opbygge handels- og industrivirksomheder inden for medicinalsektoren samt at fremme forskning og teknologisk udvikling i denne sektor.

Indtil 1991 blev NLO's virksomhed finansieret direkte af a) en afgift på 15 % af engrosprisen på alle lægemidler, der solgtes på det græske marked, uanset om de var fremstillet i Grækenland, i en anden medlemsstat eller et tredjeland, b) en afgift på 1 % af engrosprisen på alle parfumerivarer solgt på det græske marked, uanset om de havde oprindelse i Grækenland, i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, og c) andre afgifter på omsætningen af lægemidler og dermed beslægtede produkter på det græske marked, samt indirekte og efter behov via overførsler fra det græske statsbudget.

Ifølge samme lov nr. 1316/1983 skulle der desuden oprettes to sideordnede selskaber underlagt og kontrolleret af NLO, nemlig »Den Nationale Lægemiddelindustri« (NLI) inden for fremstilling af lægemidler og »Den Statslige Medicinforsyning« (SMF), der skulle tage sig af distributionen af lægemidler. Begge selskaber blev oprettet som aktieselskaber.

NLI's opgaver skulle ifølge loven bestå i fremstilling, import og salg af medicinalvarer på det græske marked og eksport til andre lande samt varetagelse af forsyningerne af alle andre varer, der måtte være brug for til NLI's virksomhed og til dækning af behovet på markedet.

Aktiekapitalen i NLI var repræsenteret af én aktie, der ejedes af NLO. Aktiekapitalen blev indbetalt i flere rater af NLO gennem direkte indskud i årene fra 1985 til 1989 og igen i 1991. NLI rådede desuden over egne indtægter fra selskabets egen virksomhed.

SMF's opgaver bestod ifølge loven i import, eksport og markedsføring af lægemidler. I lighed med NLI var også SMF's aktiekapital repræsenteret af én aktie ejet af NLO. NLO overtog desuden SMF's driftsomkostninger og fik til gengæld overført selskabets overskud.

Efter 1991 blev både NLO's formålsparagraf og finansiering ændret ved lov nr. 1759/88, lov nr. 1821/1988 og især lov nr. 1965/91, nr. 2001/1991 og nr. 2065/92. I henhold til loven har NLO nu til opgave at beskytte og forbedre folkesundheden, at varetage den almene interesse i relation til lægemidler og dermed beslægtede produkter, at sikre tilstrækkelige forsyninger af garanterede lægemidler af bedste kvalitet til det græske marked og endelig at fremme den teknologiske udvikling og forsikring inden for lægemiddelsektoren.

NLO's hovedindtægtskilde er de 10 %, der tilfalder NLO, af provenuet af den afgift (15 % af engrosprisen), der opkræves på alle medicinalvarer solgt på det græske marked, samt afgiften (1 % af engrosprisen) på alle parfumerivarer. Disse afgifter opkræves uden forskel af såvel indenlandsk producerede varer som importerede varer, og der sondres heller ikke mellem, om varerne er importeret fra andre medlemsstater eller fra tredjelande. Ved lov nr. 1965/91 blev både NLI og SMF nedlagt.

Under NLO blev der ved lov nr. 1965/91 oprettet et Institut for Lægemiddelforskning og -teknologi (ILFT), som — skønt det er lovmæssigt oprettet — endnu ikke har påbegyndt sin virksomhed. ILFT er et privatretligt institut, hvis opgaver i henhold til loven omfatter fremme af lægemiddelforskning, kvalitetskontrol med lægemidler, udvikling og import af lægemiddelteknologi samt import/eksport af lægemidler i de tilfælde, hvor de særlige behov på det græske marked ikke kan dækkes på anden vis (via private importører).

ILFT skal finansieres dels ved direkte overførsler fra NLO og dels ved indtægterne af ILFT's forskningsvirksomhed, ved lån og ved indtægterne ved eventuelle salg af aktiver. En del af de offentlige midler, der tilflyder NLO direkte, vil således blive ledt videre til ILFT.

II

I anledning af en klage anmodede Kommissionen ved skrivelse af 22. februar 1991 den græske regering om oplysninger om den støtte, der var ydet til »Den Nationale Lægemiddelindustri« (NLI) og »Den Statslige Medicinforsyning« (SMF), som ejes af »Den Nationale Lægemiddelorganisation« (NLO). Samtidig anmodede Kommissionen også om nærmere oplysninger om de afgifter, der blev opkrævet af lægemidler og parfumerivarer solgt i Grækenland, og som sammen med et årligt tilskud fra staten finansierer NLO's virksomhed og dermed indirekte også NLI og SMF.

I de græske myndigheders svar af 2. oktober 1991, som indeholdt en række generelle oplysninger om NLO's opgaver og finansielle struktur, blev det blot foreslået at ændre lovgivningen om denne institution. De nærmere oplysninger, Kommissionen gentagne gange anmodede om, både skriftligt og under samtaler med græske myndigheder (skrivelse af 25. april 1991 og møde mellem Kommissionen og den græske energiminister den 18. november 1991), blev imidlertid ikke givet.

Ifølge oplysninger, Kommissionen på tidspunktet for procedurens indledning rådede over, havde de to ovennævnte virksomheder til trods for en række ændringer i lovgivningen fortsat modtaget store tilskud fra deres offentlige aktionær.

Kommissionen fandt, at kriterierne i artikel 92, stk. 1, var opfyldt, og at ingen af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a), b) eller c) så ud til at kunne bringes i anvendelse.

I betragtning heraf meddelte Kommissionen ved skrivelse af 6. februar 1992 den græske regering, at den havde indledt proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, over for denne afgiftsfinansierede støtteordning, og opfordrede den til senest en måned efter modtagelsen af Kommissionens skrivelse at fremsætte sine bemærkninger og give alle relevante oplysninger i sagen.

I en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (1) opfordrede Kommissionen de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til senest en måned efter meddelelsens offentliggørelse at fremsætte deres bemærkninger i sagen.

III

Efter at have anmodet om en forlængelse af den frist, Kommissionen i første omgang havde sat for fremsættelse af bemærkninger, hvilket blev accepteret af Kommissionen, fremsatte den græske regering sine bemærkninger ved skrivelse af 30. april 1992.

De spørgsmål, Kommissionen havde stillet, blev imidlertid kun besvaret ufuldstændigt, og de græske myndigheder blev derfor ved skrivelse af 28. juli 1992 anmodet om at uddybe deres svar.

Efter at have anmodet om en forlængelse af fristen for fremsendelse af yderligere oplysninger, uddybede den græske regering sit svar ved skrivelser af 2. og 23. oktober 1992.

Ifølge de nye oplysninger fra den græske regering var der med denne ordning tale om afgiftsopkrævning ved import og afgiftsfritagelse ved eksport. Alle lægemidler og dermed beslægtede varer (parfumerivarer), der eksporteres fra Grækenland, fritages for enhver afgift, også de nævnte 15 %- og 1 %-afgifter. Desuden giver NLO tilskud til et lille forskningsinstitut ILFT, hvilket måske kunne udgøre statsstøtte.

For at få et samlet overblik over hele denne ordning stillede Kommissionen ved skrivelse af 11. marts 1993 de græske myndigheder en række supplerende spørgsmål. I sit svar af 21. april 1993 oplyste den græske regering, at den var ved at overveje en omlægning af de afgifter, der blev opkrævet til fordel for NLO.

Efter anmodning fra de græske myndigheder blev der den 28. maj 1993 afholdt et møde i Athen. På dette møde udtalte de græske repræsentanter, at den græske regering var villig til at ændre den eksisterende lovgivning angående NLO, således at den blev bragt i overensstemmelse med EF-retten.

Ved skrivelse af 7. juni 1993 mindede Kommissionen de græske myndigheder om, at den forventede, at de græske myndigheder senest 15 arbejdsdage efter mødet i Athen underrettede Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de havde til hensigt at træffe for at bringe ordningen for lægemidler og parfumerivarer i overensstemmelse med EF-retten.

(1) EFT nr. C 48 af 22. 2. 1992, s. 6.

Ved skrivelse af 18. oktober 1993 oplyste de græske myndigheder, at den græske regering havde planer om både at ophæve refusionen af 15 %- og 1 %-afgiften ved eksport og overførslen af 10 % af afgiftsprovenuet til NLO. Af interne årsager havde det imidlertid ikke været muligt at foretage disse lovændringer før da. Den 10. november 1993 skrev Kommissionen til den græske regering, at den havde forlænget fristen med 15 arbejdsdage for at give de græske myndigheder tid til at udarbejde og fremlægge de lovtekster, der var nødvendige for at bringe lovgivningen i overensstemmelse med EF-retten.

Ved skrivelse indgået den 28. januar 1994 gik de græske myndigheder endelig tilbage til deres tidligere argument om, at de beløb, der blev opkrævet, ikke var parafiskale afgifter, eftersom de passerede igennem sundheds- og socialministeriets budget. Den gentog, at de 10 % var en vejledende procentdel, som udelukkende havde til formål at give NLO et fingerpeg om støttens størrelse til brug for institutionens planlægning.

Den meddelelse, der blev indrykket i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, gav ikke anledning til bemærkninger fra andre medlemsstater eller andre interesserede parter.

IV

Ved vurderingen af, hvorvidt der med denne afgiftsordning og den dermed forbundne overførsel af midler er tale om statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, må der sondres mellem den oprindelige ordning, der var i kraft indtil 1991, og den nugældende ordning.

I perioden fra januar 1983 og indtil 1991 gik ordningen i alt væsentligt ud på a) finansiering af NLO gennem den 15 %-afgift, der blev opkrævet af alle græske og importerede lægemidler, og den 1 %-afgift, der blev opkrævet af beslægtede varer (parfumerivarer), og b) overførsel af midler fra NLO til de to virksomheder NLI og SMF.

Der blev i årene fra 1985 til 1989 og igen i 1991 overført i alt 6 mia. dr. fra NLO til NLI. Startkapital til NLI tegnede sig for 5 mia. dr. heraf, hvortil senere kom et beløb på 1 mia. dr. Pengene skulle gå til køb og/eller opførelse af tre medicinalfabrikker og trykning af informationsmateriale. Ingen NLI-fabrik blev imidlertid nogensinde sat i drift. Da NLI ikke ejede nogen fabrikker, blev lægemidlerne fremstillet på kontrakt i den private sektor.

Disse overførsler, som reducerede NLI's omkostninger, gav virksomheden en konkurrencefordel i forhold til konkurrenterne inden for produktion og markedsføring af lægemidler og dermed beslægtede varer. NLI's konkurrenter, såvel græske producenter som producenter fra andre medlemsstater, måtte ikke alene bære alle produktionsomkostningerne selv, men måtte også være med til at finansiere de NLO-datterselskaber, der påførte dem konkurrence.

Til SMF blev der i årene fra 1985 til 1991 overført i alt 1 185 476 663 dr., som ifølge den græske regering hovedsagelig gik til at finansiere import af sjældne og/eller specialiserede lægemidler, som ikke blev importeret af den private sektor (AIDS-medicin, nyremedicin osv.).

Disse overførsler dækkede alle SMF's driftsomkostninger, uden at SMF skulle afholde finansielle omkostninger, og gav således SMF en fordel i konkurrencen med andre potentielle private lægemiddelimportører, som selv måtte dække alle deres driftsomkostninger.

Når en afgift er lovbestemt, må provenuet af denne afgift betragtes som værende offentlige midler. Når en medlemsstat anvender offentlige midler til at finansiere en institution, som blandt andet har til opgave at fremme virksomheder og dermed begunstiger disse i forhold til deres konkurrenter i den pågældende stat og i andre medlemsstater, må det antages at ville påvirke disse konkurrenter. At disse overførsler blev finansieret ved hjælp af afgifter, som også blev opkrævet ved import fra andre medlemsstater, gav de græske medicin- og parfumerivareproducenter yderligere fordele, da virksomheder fra andre medlemsstater således blev tvunget til at medvirke ved finansieringen af foranstaltninger, der kom deres græske konkurrenter til gode.

Efter 1991, med de ændringer der blev foretaget navnlig ved lov nr. 1965/91, nr. 2000/91 og nr. 2065/92, bestod den her omhandlede støtteordning i a) finansiering af NLO med en øremærket procentdel af alle NLO's indtægter, herunder provenuet af 15 %- og 1 %-afgiften på henholdsvis lægemidler og dermed beslægtede varer, samt b) mulighed for statsstøtte til forskning og udvikling inden for lægemiddelsektoren gennem ILFT.

Hvad det førstnævnte punkt angår, skal det bemærkes, at afgiftsordningen til fordel for NLO indebærer, at alle NLO's indtægter fra alle kilder, bl.a. 15 %-afgiften på lægemidler og 1 %-afgiften på parfumerivarer, må sidestilles med statsindtægter. De opkræves direkte af statskassen og indgår i statsbudgettet. Men i henhold til loven afsættes 10 % af det samlede afgiftsprovenu til at finansiere NLO, og en del heraf bruges til delvis finansiering af ILFT's forskningsaktiviteter inden for lægemiddelsektoren samt ILFT's teknologiske aktiviteter.

Ved vurderingen af denne statsstøtte bør der sondres mellem den del, der går til delvis finansiering af folkesundheden og dermed forbundne aktiviteter, og den del, der bruges til delvis finansiering af anvendt forskning og udvikling.

Der er ikke større sandsynlighed for, at foranstaltninger til fremme af folkesundheden, der ikke er direkte markedsorienterede, vil kunne påvirke samhandelen inden for EF. NLO's aktiviteter omfatter informationsvirksomhed til gavn for hele den græske befolkning såvel som certificering af alle lægemidler, der sælges på det græske marked. Denne certificeringsvirksomhed kommer alle såvel græske om ikke-græske producenter til gode, og certificeringsgebyrerne opkræves af alle producenter. Der er således ikke tale om nogen særlig begunstigelse af den græske lægemiddelindustri. Det er ikke sandsynligt, at nogen af disse aktiviteter vil kunne påvirke samhandelen inden for EF. De opfylder således ikke kriterierne i artikel 92, stk. 1, og kan derfor ikke anses for støtte.

Hvad angår en af de andre foranstaltninger i den generelle ordning, nemlig støtten til anvendt forskning og udvikling i lægemiddelsektoren, er der følgende at bemærke. De opgaver, ILFT har fået tillagt ved lov, omfatter som ovenfor nævnt udvikling og fremme af lægemiddelforskningen, kvalitetskontrol med lægemidler samt udvikling og import af teknologi, når der ikke er anden mulighed for at dække markedets behov (ingen private importører). En bestemt procentdel af de offentlige overførsler til NLO kanaliseres videre til finansiering af ILFT's virksomhed.

Ifølge EF-Domstolens dom af 25. juni 1970 i sag 47/69, Den Franske Republik mod Kommissionen [1], er opkrævning af lovpligtige afgifter til finansiering af en statsstøtte et væsentligt element af denne støtte, og ved vurderingen af en sådan statsstøtte må der tages stilling til, om såvel selve støtten som dens finansiering stemmer overens med EF-retten.

Med hensyn til den foreliggende sag skal det bemærkes, at selv om forskningsinstituttet gav alle interesserede parter i andre medlemsstater fri adgang til resultaterne af sin forskning, ville det ikke nødvendigvis resultere i, at alle parter reelt fik lige adgang til disse resultater, for selv om loven foreskrev ligebehandling, ville de græske producenter i praksis få større gavn heraf.

Det er behovet og manglerne på det enkelte lands marked, der giver stødet til lægemiddelforskningen, og der er desuden i vid udstrækning tale om en specialisering. Desuden har lægemiddelproducenterne i andre medlemsstater ofte allerede betalt for den samme forskning, enten direkte eller ved at betale et beløb til deres nationale forskningscentre, og de har derfor ingen større interesse i græske forskningsresultater.

Selv i de tilfælde, hvor forskningsstøtte både ud fra dens formål og dens form kan anses at være forenelig med fællesmarkedet, har opkrævning af parafiskale afgifter til finansiering af sådan støtte, når afgiften også opkræves af produkter importeret fra andre medlemsstater, en beskyttende virkning, der er mere vidtrækkende end selve støtten, således som det blev fastslået af førnævnte dom af 25. juni 1970.

Når der anvendes offentlige midler (provenuet af en afgift) til at finansiere et forskningsinstitut, hvis virksomhed vil føre til en styrkelse af bestemte virksomheders konkurrenceevne i forholdet til deres konkurrenter i samme medlemsstat eller andre medlemsstater, får det virkninger for de pågældende konkurrenter. At disse overførsler desuden delvis finansieres ved opkrævning af en afgift på import fra andre medlemsstater, giver de græske lægemiddel- og parfumerivareproducenter en yderligere fordel, eftersom producenter i andre medlemsstater tvinges til at være med til at finansiere foranstaltninger til gavn for deres græske konkurrenter. Dette må helt klart betragtes som statsstøtte efter artikel 92, stk. 1.

Den afgiftsordning til fordel for NLO, der var gældende indtil 1991, og som indebar statsstøtte til NLO og derigennem også til NLO's datterselskaber, NLI og SMF, var ikke forinden blevet anmeldt til Kommissionen, således som den burde have været ifølge procedurereglerne i artikel 93, stk. 3.

Heller ikke de ændringer, der i 1991 blev foretaget i støtteordningen til fordel for NLO såvel som ILFT, blev anmeldt til Kommissionen, således som de burde være blevet efter reglerne i artikel 93, stk. 3. I begge perioder ydede den græske regering følgelig ulovlig statsstøtte.

V

Samhandelen med medicinalvarer og dermed beslægtede varer inden for EF udgjorde i 1991 over 24 mia. ECU. I samme år oversteg EF's samhandel med de fire EØS-lande (Østrig, Finland, Sverige og Norge) med disse varer 2,7 mia. ECU.

På det græske lægemiddelmarked, som de her omhandlede virksomheder stod stærkt på, blev der i 1991 omsat for ca. 320 mio. ECU. I samme år udgjorde eksporten af lægemidler og parfumerivarer fra andre medlemsstater til Grækenland 282 mio. ECU. Den græske eksport af lægemidler og beslægtede varer til andre medlemsstater beløb sig i samme år til 38 mio. ECU. Det er således klart, at der foregik en samhandel mellem producenter af lægemidler og parfumerivarer inden for EF, ligesom der også bestod konkurrence mellem medlemsstater.

[1] Sml. 1970, s. 487.

På samme måde bestod der samhandel og konkurrence mellem producenter af lægemidler og parfumerivarer inden for EF og de andre EØS-lande (Østrig, Norge, Finland og Sverige). Disse fire lande eksporterede i 1991 for 12 mio. ECU til Grækenland, medens Grækenlands eksport til dem udgjorde 183 000 ECU i samme år.

Den støtte, der blev ydet til NLO og via NLO til NLI og SMF indtil 1991, forstærkede således de græske producenters stilling i konkurrencen med producenter inden for EF og de andre EØS-lande. Denne støtte, der blev delvis finansieret ved en afgift, som også konkurrenterne skulle betale, kunne fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstater efter artikel 92, stk. 1.

Også overførslerne til NLO og via NLO til ILFT efter 1991 forstærker de græske producenters position over for deres konkurrenter. Støtten vil kunne fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen efter artikel 92, stk. 1.

VI

Ifølge ovennævnte dom af 25. juni 1970 må den omstændighed, at en statsstøtte finansieres ved hjælp af en lovpligtig afgift betragtes som et væsentligt element af denne støtte, og ved vurderingen af støttens forenelighed med fællesmarkedet må såvel støtten som den måde, hvorpå den finansieres, undersøges i forhold til EF-retten.

I henhold til artikel 92, stk. 1, er enhver støtte, der opfylder kriterierne i denne bestemmelse, principielt uforenelig med fællesmarkedet. De undtagelser fra dette princip, der fastsættes i traktatens artikel 92, stk. 2, kan i betragtning af støttens art og formål ikke bringes i anvendelse i det foreliggende tilfælde.

Artikel 92, stk. 3, opregner de former for statsstøtte, der kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet. Spørgsmålet om en støttes forenelighed med fællesmarkedet må afgøres i en EF-sammenhæng og ikke set ud fra den enkelte medlemsstat. For at sikre at fællesmarkedet fungerer korrekt, må undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, fortolkes strikt ved vurderingen af enhver støtteordning eller individuel støtte.

Den græske regering har ikke været i stand til at dokumentere, og Kommissionen har ikke været i stand til at påvise noget regionalt hensyn i forbindelse med støtten til medicinalvirksomheder. Undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), angående støtte til fremme af udviklingen i bestemte regioner kan derfor ikke bringes i anvendelse.

Med hensyn til undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), angående støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, gælder for hele perioden frem til 1991, at selv om støtten fremmede udviklingen af de støttemodtagende virksomheder, forekom den ikke at fremme udviklingen i den pågældende erhvervsgren på EF-plan uden samtidig at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. I kraft af den her omhandlede støtte kom de støttemodtagende virksomheder (NLO og SMF) kun til at bære en del af deres omkostninger, hvilket satte dem i stand til at sælge til lavere priser og dermed øge deres markedsandel på bekostning af konkurrenterne, som selv måtte finansiere deres egen udvikling.

Hvad angår undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra b), skal det bemærkes, at støtten til NLI og SMF ikke havde til formål hverken at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den græske økonomi, og den græske regering har heller ikke argumenteret for at bringe denne undtagelse i anvendelse.

Kommissionen finder derfor, at den støtte, der blev ydet til NLO og via NLO til NLI og SMF, og som indtil 1991 blev finansieret ved hjælp af afgifter på salget af lægemidler og parfumerivarer, ikke opfylder betingelserne i nogen af undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 3.

Efter 1991 har de græske myndigheder ved at afsætte 10 % af alle statens indtægter af bl.a. 15 %- og 1 %-afgiften til NLO fortsat med at overføre offentlige midler til denne institution. I det omfang, hvor pengene bruges til at finansiere institutionens ikke-markedsorienterede virksomhed til fremme af folkesundheden, er der ikke nogen sandsynlighed for, at støtten vil kunne påvirke samhandelen. Den certificering, NLO mod vederlag tilbyder alle lægemiddelproducenter uden forskelsbehandling, giver ikke de græske producenter nogen konkurrencefordel. Disse overførsler kan derfor ikke betragtes som statsstøtte, der falder ind under artikel 92.

Finansieringen af anvendt forskning og teknologisk udvikling gennem overførsler fra NLO til ILFT vil derimod kunne påvirke samhandelen inden for EF og fordreje konkurrencen efter artikel 92, stk. 1. Denne støtte ydes med det formål at fremme udviklingen af den græske medicinalsektor, men vil sandsynligvis ikke kunne ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, hvis den græske medicinalsektor selv betaler for denne forskning. Denne støtte ville i princippet kunne falde ind under undtagelsesbestemmelsen i artikel 93, stk. 3, litra c).

Anvendelse af denne undtagelsesbestemmelse kan imidlertid ikke komme i betragtning, fordi denne støtte delvis finansieres ved opkrævning af afgifter på varer importeret fra andre medlemsstater. Det er således støttens finansieringsmåde, der gør den uforenelig med fællesmarkedet.

Støtten er ulovlig, eftersom den ikke blev anmeldt til Kommissionen, og skal derfor ophæves, medmindre den måde, hvorpå den finansieres, ændres, således at varer fra andre medlemsstater ikke længere belægges med afgifter.

Kommissionen bemærker, at de virksomheder, som modtog støtte indtil 1991, nemlig NLI og SMF, blev opløst ved lov nr. 1965/91 bekendtgjort den 24. december 1991. Likvidationsprovenuet er allerede blevet overført til statskassen. Disse virksomheder fremstillede ikke selv lægemidler, men lagde lægemiddelproduktionen ud til private underleverandører. Refusion af støtten er derfor umulig.

Det skal til sidst bemærkes, at ILFT ifølge oplysningerne fra de græske myndigheder endnu ikke har påbegyndt sin virksomhed, og ILFT har derfor endnu ikke fået overført midler stammende fra afgiftsopkrævningen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Grækenland har ydet til Grækenlands Nationale Lægemiddelorganisation indtil 1991 og via denne organisation til institutionens datterselskaber, Den Nationale Lægemiddelindustri og Den Statslige Medicinforsyning, og som blev finansieret ved opkrævning af afgifter også af varer importeret fra andre medlemsstater, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Den støtte, som Grækenland påtænker at yde i form af overførsler fra staten til Grækenlands Nationale Lægemiddelorganisation og fra denne organisation til Instituttet for Lægemiddelforskning og -teknologi, er uforenelig med fællesmarkedet og må ikke udbetales, i det omfang hvor den delvis finansieres gennem en afgift, der også opkræves af importerede lægemidler og andre dermed beslægtede varer (parfumerivarer).

Artikel 3

Grækenland skal senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Hellenske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 1995.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen